

C-676/20. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2020. december 11.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Spanyolország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. november 23.

Felperes:

Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (ASADE)

Alperes:

Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

Az alapeljárás tárgya:

Az alapeljárás tárgya annak tisztázása, hogy jogszerű-e a Comunidad Autónoma de Aragón (aragóniai autonóm közösség) azon szabályozása, amely lehetővé teszi az ajánlatkérő szervek számára, hogy szociális szolgáltatások személyek részére történő nyújtása céljából anélkül kössenek megállapodásokat nonprofit magánjogi szervezetekkel, hogy az uniós közbeszerzési szabályozásban előírt eljárásokat alkalmazzák.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

„Értelmezésre irányuló előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EUMSZ 267. cikk – Közbeszerzési szerződések – EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk – 2014/24/EU irányelv – 2006/123/EK irányelv – Nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi az ajánlatkérő szervek számára, hogy szociális szolgáltatások személyek részére történő nyújtása céljából nonprofit magánjogi szervezetekkel

anélkül kössenek megállapodásokat, hogy az uniós közbeszerzési szabályozásban előírt eljárásokat alkalmazzák”

Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Összeegyeztethető-e az uniós joggal – az EUMSZ 49. cikkel, valamint a 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (74. cikkével és XIV. mellékletével összefüggésben értelmezett) 76. és 77. cikkével – az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi az ajánlatkérő szervek számára, hogy bármilyen típusú szociális szolgáltatások személyek részére, költségtérítés ellenében történő nyújtása céljából anélkül kössenek megállapodásokat nonprofit magánjogi – nem csak önkéntes – szervezetekkel, hogy a [2014/24/EU] irányelvben előírt eljárásokat alkalmazzák, a becsült értéktől függetlenül; egyszerűen úgy, hogy az említett megállapodásokat előzetesen szerződésen kívülinek minősítik?
- 2) Összeegyeztethető-e az uniós joggal – az EUMSZ 49. cikkel, valamint a 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (74. cikkével és XIV. mellékletével összefüggésben értelmezett) 76. és 77. cikkével – az olyan nemzeti szabályozás, amely az általános érdekű egészségügyi vagy szociális szolgáltatásnyújtás tekintetében lehetővé teszi a közbeszerzési szabályozás kijátszását a köz- vagy a magánszférával kötött megállapodások technikájának alkalmazása segítségével, a közvetlen irányítás kiegészítéseként vagy helyettesítéseként, és nem azon okokból, mert e technika alkalmasabb a megfelelő szolgáltatásnyújtásra, hanem olyan meghatározott szociálpolitikai célkitűzések elérése érdekében, amelyek hatással vannak a szolgáltatásnyújtás módjára, vagy amelyeket annak érdekében követelnek meg a szolgáltatás nyújtójától, hogy azzal őt bízzák meg, még akkor is, ha továbbra is érvényesül a nyilvánosság, a verseny és az átláthatóság elve?
- 3) Igenlő válasz esetén, összeegyeztethető-e az uniós joggal – a már többször említett rendelkezéseken túl a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK irányelv 15. cikke (2) bekezdésének b) pontjával is – e beavatkozási technikának csak és kizárólag a nonprofit – és nem csupán az önkéntes szervezetek – számára történő fenntartása, még akkor is, ha tiszteletben tartják az átláthatóság és a nyilvánosság elvét?
- 4) A [2006/123/EK] szolgáltatási irányelv 15. cikke (2) bekezdésének b) pontjára figyelemmel, tekinthető-e úgy, hogy az ajánlatkérő szervek azon mérlegelési jogkörrel való felruházása, hogy a köz- vagy a magánszférával kötött megállapodásokat alkalmazhassanak abból a célból, hogy nonprofit szervezeteket bízzanak meg szociális és egészségügyi jellegű szolgáltatások nyújtásával, egyenértékű azzal, hogy az e szolgáltatásokhoz való hozzáférést a jogi formától teszik függővé? Amennyiben e kérdésre igenlő választ kell adni, érvényes-e a szolgáltatási irányelv 15. cikkének (7) bekezdése

értelmében az kérdés tárgyát alkotó nemzeti szabályozáshoz hasonló szabályozás, amelynek tekintetében az állam nem értesítette a Bizottságot a jogi formára vonatkozó követelmény beillesztéséről?

- 5) Az előző kérdésekre adandó igenlő válasz esetén, úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket, valamint a [2014/24/EU] közbeszerzési irányelv 76. és 77. cikkét (74. cikkével és XIV. mellékletével összefüggésben), illetve a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikkének (2) bekezdését, hogy azok lehetővé teszik az ajánlatkérő szervek számára, hogy a kiválasztás tekintetében azon nonprofit szervezetekkel (nem csak önkéntes szervezetekkel) szemben, amelyekkel – az említett irányelv 2. cikke (2) bekezdésének j) pontjában foglalt szolgáltatásokon túl – bármilyen típusú szociális szolgáltatások személyek számára történő nyújtása céljából megállapodást kötnek, a kiválasztási szempontok között előírják a *szolgáltatásnyújtás helye szerinti településen vagy földrajzi területen történő letelepedést?*

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk.

A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 94., 65. o.; helyesbítések: HL 2015. L 275., 68. o.; HL 2020. L 211., 22. o.) (6) és (114) preambulumbekkezdés, 76. és 77. cikk (a 74. cikkel és a XIV. melléklettel összefüggésben értelmezve).

A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 36. o.; helyesbítés: HL 2014. L 287., 33. o.): a 15. cikk (2) és (7) bekezdése.

A Bíróság 2012. december 19-i Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce és társai ítélete (C-159/11, EU:C:2012:817)

A Bíróság 2013. június 13-i Piepenbrock ítélete (C-386/11, EU:C:2013:385)

A Bíróság 2014. június 19-i Centro Hospitalar de Setúbal és SUCH ítélete (C-574/12, EU:C:2014:2004)

A Bíróság 2014. december 11-i Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino” és társai ítélete (C-113/13, EU:C:2014:2440)

A Bíróság 2016. január 28-i CASTA és társai ítélete (C-50/14, EU:C:2016:56)

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Állami szinten

A 2017. november 8-i Ley 9/2017, de Contratos del Sector Público, por la que se transponen al ordenamiento jurídico español las Directivas del Parlamento Europeo y del Consejo 2014/23/UE y 2014/24/UE, de 26 de febrero de 2014 (a közbeszerzési szerződésekről szóló, a 2014. február 26-i 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet és 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet a spanyol jogrendbe átültető 9/2017. sz. törvény; a továbbiakban: 9/2017. sz. állami törvény): preambulumban, a 11. cikk 6. bekezdése és a 47–49. kiegészítő rendelkezés

Autonóm tartományi szinten

A 2007. április 20-i Ley Orgánica 5/2007, de reforma del Estatuto de Autonomía de Aragón (Aragónia autonóm jogállásának reformjáról szóló, 5/2007. sz. sarkalatos törvény: a 71. cikk 34. pontja, a 71. cikk 55. pontja és a 73. cikk.

A 2016. december 15-i Ley 11/2016, de acción concertada para la prestación a las personas de servicios de carácter social y sanitario (a szociális és egészségügyi szolgáltatásoknak a személyek részére való nyújtása céljából a köz- vagy a magánszférával kötött megállapodásokról szóló 11/2016. sz. törvény (a továbbiakban: 11/2016. sz. autonóm tartományi törvény): preambulumban, 2–6. cikk, 4. kiegészítő rendelkezés és 2. záró rendelkezés.

A 2017. április 11-i Decreto 62/2017, del Gobierno de Aragón, sobre acuerdos de acción concertada de servicios sanitarios y convenios de vinculación con entidades públicas y entidades sin ánimo de lucro (az egészségügyi ellátások területén a köz- vagy a magánszférával kötött megállapodásokról, valamint a közjogi szervezetekkel és nonprofit szervezetekkel kötött megállapodásokról szóló 62/2017. sz. aragóniai kormányrendelet; a továbbiakban: 62/2017. sz. autonóm tartományi rendelet): 1., 3., 4., 6., 7. és 9–13. cikk, 1. és 2. kiegészítő rendelkezés, valamint az egyetlen átmeneti rendelkezés.

2017. július 21-i Orden SAN/1221/2017, por la que se establecen los precios y tarifas máximas aplicables en la prestación de servicios sanitarios con medios ajenos al Sistema de Salud de Aragón (az aragóniai egészségügyi rendszeren kívüli eszközökkel nyújtandó egészségügyi szolgáltatások során alkalmazandó árak és legmagasabb díjak megállapításáról szóló, 1992. július 21-i SAN/1221/2017. sz. rendelet; a továbbiakban: SAN/1221/2017. sz. autonóm közösségi rendelet): 2. cikk.

A 2017. augusztus 21-i Orden del Consejero de Sanidad por la que se aprueba el expediente relativo al acuerdo de acción concertada para la atención en dispositivos asistenciales de carácter residencial para enfermos de SIDA en la Comunidad Autónoma de Aragón (az aragóniai autonóm közösségben a bentlakásos jellegű ápolási egységekben az AIDS-betegek ápolására irányuló, a

köz- vagy a magánszférával kötött megállapodásra vonatkozó okiratot elfogadó egészségügyi miniszteri rendelet; a továbbiakban: AIDS-betegek ellátására vonatkozó autonóm tartományi rendelet).

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

A jogalkotás összefoglalása

- 1 A Comunidad Autónoma de Aragón –a Constitución Española (spanyol alkotmány) által a szociális ellátás területén biztosított hatáskörök, valamint az Estatuto de Autonomía (autonóm közösségi alapszabály) által különösen a szociális intézkedések, egészségügy, illetve közegészségügy, és oktatás területén ráruházott hatáskörök értelmében –fogadta el a 11/2016. sz. autonóm tartományi törvényt, amelyet a 62/2017. sz. autonóm tartományi rendelet hajtott végre. E jogi aktusok lényegében a személyek részére történő szociális és egészségügyi szolgáltatásnyújtásra irányuló, a köz- vagy a magánszférával való megállapodások megkötésének módját határozták meg és szabályozták, e megállapodások megkötését a közjogi szervezetek és a nonprofit magánjogi szervezetek számára tartva fenn (kizárva ezzel a nyereségszerzési célú szervezeteket). Ezt a szabályegyüttest a SAN/1221/2017. sz. autonóm tartományi rendelet egészítette ki, amely díjkötelessé tette a külső eszközökkel nyújtott egészségügyi szolgáltatásnyújtást.
- 2 A korábbi szabályozás alapján fogadták el az AIDS-betegek ápolására vonatkozó autonóm tartományi rendeletet, amelyet a jelen eljárásban közvetlenül támadtak meg.
- 3 Meg kell jegyezni, hogy valamennyi említett tartományi szabályozást a 9/2017. sz. állami törvény jóváhagyása előtt fogadták el, e törvény szabályozza Spanyolországban a közbeszerzést– amely terület a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik – és ülteti át a spanyol jogrendbe többek között a 2014/24 irányelvet.

Az alapeljárás

- 4 2017 októberében az Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (ASADE) (az otthoni gondozási szolgáltatást nyújtó szervezetek állami egyesülete) keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz az AIDS-betegek ápolására vonatkozó autonóm tartományi rendelettel szemben. A szóban forgó keresetben az említett rendelet semmisségének megállapításán kívül a SAN/1221/2017. sz. autonóm tartományi rendelet és a 62/2017. sz. autonóm tartományi rendelet megsemmisítését kérte, valamint azt, hogy a bíróság terjesszen értelmezésre irányuló előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a Bíróság elé, azzal kapcsolatban, hogy összeegyeztethető-e a 11/2016. sz. autonóm tartományi törvény, konkrétan annak 2. cikke és az említett 62/2017. sz. autonóm tartományi rendelet az EUMSZ 49. cikkel, a 2014/24 irányelv 77. cikkével, valamint a 2006/123 irányelv 15. cikkének (2) bekezdésével.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 5 A felperes ASADE azt állítja, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell előterjeszteni a Bírósághoz a 11/2016. sz. autonóm tartományi törvény és a 62/2017. sz. autonóm tartományi rendelet értelmezésével kapcsolatban, azzal az indokkal, hogy az autonóm tartományi szabályozás nem vonható ki a közbeszerzési szerződések szabályozásának alkalmazása alól. Azzal érvel, hogy az autonóm tartományi szabályozás a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződésekhez hasonló odaítélési eljárásokat ír elő, amelyekre azonban csak nonprofit szervezetek pályázhatnak, és ennél fogva ellentétes az EUMSZ 49. cikkkel és a 2006/123 irányelv 15. cikkével. Úgy véli, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint (Centro Hospitalar de Setúbal és SUCH ítélet [C-574/12]; CASTA és társai ítélet [C-50/14]) a letelepedés szabadságának olyan jellegű korlátozása, amely a bizonyos tevékenységekhez való hozzáférést egy adott jogi formával rendelkező gazdasági szereplők, mint például a nonprofit szervezetek számára tartja fenn, csak meghatározott és kivételes, a szolidaritás és a költségvetési hatékonyság elvéhez kapcsolódó indokok fennállása esetén fogadható el. A felperes úgy véli, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata kizárólag annak lehetőségét ismerte el, hogy a közbeszerzési szerződések közvetlenül kizárólag önkéntes szervezeteknek ítélték oda, a vitatott autonóm tartományi szabályozás azonban e kivételt nem csak az említett szervezetekre, hanem a nonprofit szervezetekre is alkalmazza, ami kiterjeszti [a letelepedés szabadság] korlátozásának lehetőségeit. Úgy véli, hogy a vitatott autonóm közösségi szabályozás hatástalanná teszi a költségvetés hatékonyságával kapcsolatos indokot, mivel a SAN/1221/2017. sz. autonóm közösségi rendelet ugyanazokat a szolgáltatási díjakat írja elő mind a nonprofit szervezetek, mind pedig azon, nyereségszerzési célú szervezetek tekintetében, amelyekkel a közbeszerzési szerződésekre vonatkozó szabályozás értelmében kötöttek szerződést, a szóban forgó díjakat pedig a külső eszközzel nyújtott valamennyi szolgáltatásnyújtás bármely esetére alkalmazni kell, a köz- vagy a magánszférával kötött megállapodás és a közvetett irányítás közötti különbségtétel nélkül.
- 6 A Consejería de Sanidad (az autonóm közösség egészségügyi minisztériuma) azzal érvel, hogy az EUMSZ 14. cikkben és az EUMSZ 106. cikkben, a Szerződéshez csatolt 26. jegyzőkönyvben és a 2014/24 irányelv (114) preambulumbekzdésében foglaltak értelmében az autonóm közösségek, ideértve az aragóniai autonóm közösséget is, az általános érdekű szociális szolgáltatások megszervezésére vonatkozó hatáskörük alapján fogadták el az e területre vonatkozó jogszabályokat, és úgy döntöttek, hogy az ilyen típusú szolgáltatások különböző működtetési formáit alakítják ki, lehetővé téve, hogy a gazdasági szervezetek a közvetetten irányítás formájában férhessenek hozzá a szóban forgó szolgáltatások működtetéséhez. Következésképpen nem állapítható meg, hogy a nonprofit szervezetektől eltérő más jogalanyok ki lennének zárva az ilyen típusú szolgáltatások működtetéséből. Azt állítja, hogy az általános érdekű szolgáltatások működtetésének harmadik útját nem a 11/2016. sz. autonóm közösségi törvény, hanem a 2014/24 irányelv hozta létre, és a Comunidad Autónoma de Aragón e lehetőséget ültette át a belső jogrendbe. A köz- vagy a

magánszférával kötött megállapodásokra vonatkozó szabályozás nem sérti a közbeszerzési szerződésekre vonatkozó szabályokat, mert ezek eltérő utakat jelentenek, tekintettel arra, hogy a köz- vagy magánszférával kötött megállapodások nem minősülnek közbeszerzési szerződésnek. A Consejería de Sanidad szerint sem a letelepedés szabadsága, sem a szolgáltatásnyújtás szabadsága nem sérül, mivel úgy véli, hogy az uniós joggal összhangban van az, hogy az egészségügy területén a köz- vagy a magánszférával kötött megállapodások a nonprofit jellegű szervezetek számára vannak fenntartva, különösen az AIDS-betegek bentlakásos intézményeinek működtetése céljából. Véleménye szerint e fenntartást kellően igazolja az egyetemesség és a szolidaritás uniós jogi elve, valamint a gazdasági hatékonysággal és a megfelelőséggel kapcsolatos indokok, mivel lehetővé teszi, hogy a szóban forgó általános érdekű szolgáltatást a gazdasági egyensúlynak megfelelő körülmények között olyan szervezetek nyújtsák, amelyeket az uniós ítélkezési gyakorlat alapján lényegében az általános érdek szolgálatának céljából hoztak létre.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

Jogi kérdés

- 7 A kérdést előterjesztő bíróság először is rámutat arra, hogy a Bíróság határozatai – például az Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce ítélet (C-159/11) és a Piepenbrock ítélet (C-386/11) – alapján a visszterhes szerződés fogalma azokat a szerződéseket is magában foglalja, amelyek esetében a kikötött díjazás a szerződés tárgyát képező szolgáltatás nyújtása során felmerült költségek megtérítésére korlátozódik. Illetve, ahogyan arra a Bíróság a CASTA és társai ítéletben (C-50/14), valamint az Azienda sannitaria locale n. 5 „Spezzino” és társai ítéletben (C-113/13) rámutatott, valamely szerződés nem kerülhet ki a közbeszerzés fogalma alól csupán azon tény következtében, hogy a kikötött díjazás a szerződésben foglalt szolgáltatás nyújtása során felmerülő költségek megtérítésére korlátozódik, illetve hogy e szerződést valamely nonprofit szervezettel kötötték meg. A kérdést előterjesztő bíróság emlékeztet arra, hogy a CASTA és társai ítéletben (C-50/14) a Bíróság megállapította, hogy az uniós joggal összeegyeztethető az, ha valamely szolgáltatást hirdetmény közzététele nélkül a szerződő önkéntes szervezet részére közvetlenül ítélnék oda, feltéve, hogy a döntés megfelel a költségvetés hatékonysága kritériumának, és az említett odaítélés hozzájárul valamely társadalmi célhoz és a szolidaritási célkitűzések megvalósításához.
- 8 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy bár a 2014/24 irányelv (114) preambulumbekzdése, valamint 76. és 77. cikke a közbeszerzési szabályok kötelező jellegének általános szabályából indul ki, a tagállamok széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek a tekintetben, hogy saját maguk nyújtsanak általános érdekű egészségügyi és szociális szolgáltatásokat, vagy e szolgáltatások nyújtásának módját megszervezzék, mivel lehetővé tehetik a szerződések fenntartását (77. cikk), vagy közvetlen odaítélését, amint az a

(114) preambulumbekzdés utolsó részéből kitűnik, amely példákat hoz fel a közbeszerzés technikáján kívül eső cselekményekre és szervezésekre.

- 9 A kérdést előterjesztő bíróság tehát azt a következtetést vonja le, hogy a 2014/24 irányelv biztosítja az államoknak azt a szabadságot, hogy közbeszerzési eljárás nélkül maguk nyújthassák e szolgáltatásokat, azonban tág értelemben, tehát a piacon jelen lévő és ott jelen nem végző szervezetek, illetve a nonprofit és a nyereségszerzési célú szervezetek közötti hátrányos megkülönböztetés nélkül, a Bíróság ítélkezési gyakorlata pedig csak kivételesen teszi lehetővé bizonyos fajta szolgáltatások hirdetmény nélküli, önkéntes szervezetek számára történő közvetlen odaítélését, amennyiben a döntést költségvetési hatékonysági okok igazolják, és az szolidaritási célt, illetve társadalmi célkitűzést követ.
- 10 A vitatott 11/2016. sz. autonóm közösségi törvényt illetően a kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a törvényben a köz- vagy a magánszférával kötött megállapodások csak egy lehetőséget jelentenek a szociális és egészségügyi jellegű szolgáltatások működtetésére, a saját eszközökkel végzett közvetlen irányítás és a közbeszerzési szerződések útján való közvetett irányítás mellett (2. cikk). A közigazgatási szervek e három mód bármelyikének igénybevételével nyújthatnak ilyen jellegű szolgáltatásokat. A köz- vagy a magánszférával kötött megállapodások nem közbeszerzési jellegű szervezeti eszközként kerül meghatározásra (3. cikk), és a saját eszközökkel való közvetlen irányítás másodlagos lehetőségeként jelenik meg a közigazgatási szervek által közvetlenül nyújtandó szolgáltatásokhoz viszonyítva (4. kiegészítő rendelkezés).
- 11 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a fent hivatkozott rendelkezéseknek és a 11/2016. sz. autonóm közösségi törvény 5. cikke 2. és 4. bekezdésének együttes olvasatából az következik, hogy a köz- és a magánszférával kötött megállapodásoknak a közigazgatási szerv általi, saját eszközökkel történő közvetlen irányításhoz képest másodlagos jellegű alkalmazását nem a nyújtandó szolgáltatások egyedisége vagy sajátossága határozza meg (a törvény arra enged következtetni, hogy a három mód közül bármelyik alkalmas az ilyen típusú szolgáltatások megfelelő nyújtására), hanem azt inkább az alkalmazásával elérendő cél, és a szolgáltatásnyújtásra felhívott szervezet igazolja. Figyelembe kell venni azt a tény, hogy az említett törvény 5. cikkének 2. bekezdése e technika alkalmazása eseteinek meghatározása során három, egymáshoz képest alternatív helyzetet ír elő oly módon, hogy az ilyen megállapodások alkalmazását nem szükségszerűen „a szolgáltatásnyújtás adott formájának a nyújtott szolgáltatás konkrét tartalmához viszonyított alkalmassága” kell, hogy igazolja.
- 12 A kérdést előterjesztő bíróság értelmezése szerint a köz- vagy a magánszférával kötött megállapodások célja nem annyira egy bizonyos általános érdekű szolgáltatás megfelelő nyújtása – a vitatott szabályozás az uniós közbeszerzési szabályozással ellentétben nem határoz meg konkrét szolgáltatásokat –, mivel ezt a megfelelőséget közbeszerzési eljárás útján is meg lehetne valósítani, hanem az, hogy a szolgáltatást egy meghatározott jellemzőkkel bíró nonprofit szervezet nyújtása. Következésképpen a köz- vagy a magánszférával kötött megállapodások

alkalmazása nem a szolgáltatásnyújtás, hanem az annak nyújtására felhívott jogalany profilja alapján kerül meghatározásra. A 11/2016. sz. autonóm közösségi törvény 5. cikkének 4. bekezdésében foglaltakra tekintettel úgy tűnik tehát, hogy e technikát a szociálpolitika egyik eszközként hozták létre, amelynek végrehajtói általában a nonprofit szervezetek, illetve azok, amelyeket erre – elsősorban - a közigazgatási szerv kiválaszt.

- 13 Márpedig a fenti megállapításból az következik, hogy feltehető, hogy minden nonprofit szervezet – lényegéből adódóan – költségvetési és pénzügyi szempontból hatékony, ami egyáltalán nem vezethető le sem az uniós szabályozásból, sem pedig abból a kivételes esetből, amelyben a Bíróság elfogadta bizonyos szolgáltatások tekintetében a közbeszerzés technikája alkalmazásának mellőzését és azok hirdetmény nélküli, közvetlen odaítélését, amely helyzetet csakis és kizárólag az önkéntes szervezetek tekintetében ismerte el. Ehhez hozzáadódik, hogy a (szerződés keretében történő) közvetett irányítás és a köz- és magánszférával kötött megállapodások ugyanolyan hatékonynak tűnnek, gazdaságilag, mivel a SAN/1221/2017. sz. autonóm közösségi rendelet mindkét esetben különbségtétel nélkül alkalmazandó.
- 14 Végző soron a köz- és magánszférával kötött megállapodások általános érdekű egészségügyi vagy szociális szolgáltatások nyújtása céljából csakis és kizárólag a nonprofit szervezetek számára van fenntartva. E jogintézményt másodlagos jellegűnek kell tekinteni ahhoz az esethez viszonyítva, amikor a közigazgatási szervek közvetlenül, saját eszközökkel nyújtják e szolgáltatásokat, nem a szóban forgó szolgáltatások megfelelő nyújtására (azaz a állampolgári igények teljes körű kielégítésére), hanem, minden egyes esetben, a közigazgatás szerv meghatározott szociálpolitikai céljainak megvalósítására tekintettel. A nonprofit szervezetek az e politika és e célok végrehajtó szerveivé válnak.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem szükségességének igazolása

- 15 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a kereset tárgyát az AIDS-betegek ápolására vonatkozó autonóm közösségi rendelet képezi. Ebben a nonprofit szervezetekkel kötött megállapodásokat tömören és további indoklás nélkül azzal igazolják, hogy az említett általános érdekű közszolgáltatást nyújtó közigazgatási szerv nem rendelkezik saját eszközökkel, hogy nem célszerű az e közigazgatási szerv rendelkezésére álló személyi és tárgyi eszközök bővítése, és hogy Aragóniában fenn kell tartani az AIDS-betegek folyamatos ápolási szolgáltatását.
- 16 A megtámadott közigazgatási aktus érvényessége attól függ, hogy az alkalmazandó szabályozás összeegyeztethető-e az uniós joggal, ami igazolja a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztését. Természetesen, ha az a jogszabályi opció, amelyet a 11/2016. sz. autonóm közösségi törvény ír elő a köz- és a magánszférával kötött megállapodások mint meghatározott általános érdekű szolgáltatások nyújtásának a közvetlen irányításhoz viszonyítottan másodlagos technikája vonatkozásában, nem lenne összeegyeztethető az uniós

joggal, többek között a letelepedés szabadsága elvének megsértése okán, a megtámadott közigazgatási aktus nehezen felelne meg az említett jognak, és ezért nem kellene határozni arról, hogy az említett aktus megfelel-e az alkalmazandó szabályozásnak.

MUNKADOKUMENTUM